ΠΝΛ01| ΥΛΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΙΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ [ΦΑΡΑΧ Β΄] · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_spiritual/υλικη-συνθεσισ-και-αποσυνθεσισ/

Ἐλέχθη ἐν **ταῖς πράξεσι τῶν Ἀποστόλων** (Κεφ. 12) καὶ εἰς μαρτυρίαν ἐγράφῃ ὅτι, ὢν ποτὲ ἐν φυλακῇ ὁ Πέτρος, ἐξῆλθε ταύτης τῇ ἐνεργείᾳ Ἀγγέλου, ἀψαμένου τούτου.

Ὁ Πέτρος εὑρέθη ἐκτὸς φυλακῆς, ἐνῲ τὸ πρὶν ἦτο κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσεσι δυσίν. Ἀλλ’ ἐξελθών... ἠκολούθει αὐτῷ (τῷ Ἀγγέλῳ) καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ διὰ τοῦ Ἀγγέλου γινόμενον. Ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην καὶ δευτέραν φυλακὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν σιδηρᾶν πύλην, ἥτις αὐτομάτως ἠνοίχθη αὐτοῖς καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ρύμην μίαν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπεν. Νῦν οἶδα, ὅτι Κύριος ἐξαπέστειλεν τὸν Ἄγγελον Αὐτοῦ. Συνιδών τε ἦλθε ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας... οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. Κρούσαντος δὲ αὐτοῦ προσῆλθε παιδίσκη Ρόδη ὀνόματι καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνην τοῦ Πέτρου οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῇ, μαίνῃ (τρελλάθηκε;), ἡ δὲ ἰσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν... Γενομένης δὲ πρωΐας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο;

Ἐξῆλθεν ὁ Πέτρος τῶν φυλακῶν. Καὶ, ἐὰν μὲν τῆς ἐξόδου συνείδησιν ἐλάμβανεν, ταύτης γενομένης, **πῶς θὰ διηπόρη μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκεῖθεν;**

Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ: **Ἆρα οὐκ ἦν ἐν ἑαυτῷ. Ἆρα ἐκτὸς ἑαυτοῦ ἦν.**

Ἐξακολουθεῖ δὲ περαιτέρω νὰ λέγῃ: **Συνιδών τε. Ἆρα οὐκ ἐγνώριζεν (ὁ ἴδιος) τὸ συμβάν.**

Καὶ, ἐὰν οὐχ οὕτως, ἀλλ’ ἄλλως ἐγίγνετο, δηλαδὴ ἐὰν διὰ τῶν ποδῶν διέσχιζον τὴν φυλακήν, ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς σιδηρᾶς πύλης ἀπόστασιν, δὲν ἤθελεν ἀφήσει οὐδένα κρότον;

Πῶς ἔπεσαν αἱ ἁλύσεις τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ πῶς οἱ παρακοιμώμενοι στρατιῶται οὐδὲν ᾐσθάνθησαν;

Καὶ ἐὰν τις ν’ ἀμφιβάλλῃ θέλει λέγων, ὅτι βαθέως ἐκοιμῶντο οἱ φυλάσσοντες, πῶς δὲν εἶδεν αὐτόν, τὸ ἄγρυπνον βλέμμα τῶν τὰς θύρας φρουρούντων;

«Τῷ δὲ Πέτρῳ ἐδόκει ὅραμα βλέπειν. Καὶ ἀπορῶν καὶ ἐκπληττόμενος ἠκολούθει τὸν Ἄγγελον, ὅραμα λέγων τοῦτο κατ’ ὄναρ».

Καὶ διῆλθε τρεῖς φυλακᾶς ἀόρατος ὢν καὶ προῆλθε μετὰ τοῦ Ἀγγέλου ρύμην μίαν, ὅτε τούτου ἀοράτου, τοῦ δὲ ὁρατοῦ, τοῦ Ἀοράτου ὁδηγοῦ ἀποστάντος, ὁ Πέτρος συνῆλθεν.

Καὶ εἶδεν ἑαυτὸν μακρὰν τῶν φυλακῶν. Ἀντὶ τῶν τοίχων τοῦ σκοτεινοῦ δώματος, εὑρίσκετο ὑπὸ τὸν εὐρὺν ὁρίζοντα, ἀντὶ τῶν ἀλύσων βάρους, ἐλευθέρας εἶχε τὰς χεῖρας του. Ἀντὶ τῆς φυλασσούσης φρουρᾶς καὶ τῆς σιδηρᾶς πύλης, ἰδοῦ ἠνοίγετο αὐτῷ ρύμη, ἄγουσα εἰς τοὺς ἀγωνιῶντας δι’ αὐτὸν ἀδελφούς.

Τὸ ὅραμα ἐνσαρκοῦται καὶ ὁ Πέτρος ἀπορεῖ διὰ τὸ συμβάν. Τίνι τρόπῳ διῆλθεν ἄνευ ἀλύσεων τὰς τρεῖς φυλακάς; Πῶς αὐτομάτως ἠνοίχθη αὐτοῖς ἡ σιδηρᾶ πύλη καὶ πῶς προῆλθε καὶ ρύμην μίαν, χωρὶς οὐδὲν νὰ αἰσθανθῇ, εἰ μὴ δοκεῖν ὅραμα βλέπειν;

Γενόμενος δὲ ἐν ἑαυτῷ εἶπεν: «Νῦν οἶδα, ὅτι Κύριος ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον Αὐτοῦ».

Ὁ δὲ τούτῳ συνδραμὼν Ἄγγελος ἐπάταξε τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Δὲν ἠδύνατο μήπως νὰ φωνάξῃ τούτῳ ἢ ὅραμα δίδων νὰ κάμῃ τοῦτον γρηγοροῦντα; Διατὶ ἦτο ἐπάναγκες νὰ πατάξῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν;

Τοῦ Ἀγγέλου ἀψαμένου τοῦ Πέτρου, ἐγένετο τὸ γινόμενον. Ὁ Πέτρος κατέστη ἀόρατος. Ὁ σταθμητός του ὀργανισμὸς ἐγένετο ὡς ἀστάθμητος. Ὁ συνειρμὸς τῶν στοιχείων, τῶν ἀποτελούντων τὸ σῶμα του, διελύθη καὶ οὕτω τὰ στοιχεῖα ἔλαβον τὴν μονομερῆ τούτων μορφήν.

Τὸ συντιθέμενον ἀπεσυνετέθη καὶ τὸ ὑπάρχον ἠλλάγη. Τὸ βαρὺ κατέστη ἀβαρές, τὸ πυκνὸν ἀραιότατον, τὸ σκιερὸν διαφανὲς ὡς ἡ ἀτμόσφαιρα.

Ἀπορεῖτε; Καὶ ὅμως ἀνατρὲξατε εἰς τὴν πτωχήν σας πεῖραν, τὴν ἀτελῆ καὶ χωλαίνουσαν μὲ τὰς ἀτελεστάτας γνώσεις σας καὶ ἐκεῖ θέλετε εὕρει ἀνάλογόν τι.

Τὸ μὴ κραδαινόμενον ὑπέστη κραδασμόν, τὸ δὲ ἠρεμοῦν ἐκυμάνθη κυμάνσεις ἐλαχίστου μήκους. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἀδιαπέραστον κατέστη διαπερατόν, τὸ σκιῶδες διαφώτιστον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον.

Ἀπορεῖτε; Ξένα λαλῶ καὶ σκοτεινά; Ἀλλ’ ἐπικαλοῦμαι τὴν πτωχήν σας πεῖραν, τὴν ἀτελῆ καὶ χωλαίνουσαν, τὴν μεταβάλλουσαν τὸ σκιερὸν εἰς διαφώτιστον, τὸ πυκνὸν ἀραιόν, τὸ βαρὺ ἐλαφρὸν καὶ τὸ ἀδιαπέραστον περατόν. Τὸ στερεὸν γίνεται ἀέριον. Τὸ δὲ ἀέριον εἶναι διαφανές, μὴ πυκνόν, περατόν, ἀραιόν, διαφώτιστον.

Ἀπορεῖτε; Ἀλλ’ ἰδοῦ. Ἐν ὅλῃ σας τῇ σοφίᾳ ἐκάματε τὸ τεράστιον ἄλμα τοῦ ἑνὸς ἀπειροεκατομμυρίου ἀνακαλύψαντες, ὅτι οὐσία τις, καλουμένη ἄμυλον, ἔχει τὴν ἰδιότητα δι’ ἐπιδράσεως τοῦ ὀξυνισμένου διά (H_2SO_4) θειϊκοῦ ὀξέως ὕδατος νὰ μετατρέπηται εἰς σάκχαρον, χωρὶς νὰ ἀφήνῃ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄμυλον, ἀμύλου ὑποστάθμην. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ σάκχαρον, τὸ προελθὸν ἐκ τοῦ ἀμύλου, μετατρέπεται εἰς ἀμυλόπνευμα (ὑγρὸν), ὅπερ πάλιν εὐκολώτατα εἰς ἀτμοὺς ἢ ταυτὸ εἰς ἀέριον.

Τὸ βαρὺ ἄμυλον, τὸ σκιερόν, τὸ πῖπτον ὡς ἐκ τῆς βαρύτητος, τὸ ἀδιαφώτιστον ἀποβαίνει εἰς διαφώτιστον, ἀνερχόμενον ἀπὸ πυκνοῦ εἰς ἀραιότατον.

Ἀλλ’ ἰδοῦ ἔτι ἐν τῇ σοφίᾳ σας ἐξητάσατε τὸ φαινόμενον στοιχείου τινός ἢ ἑνώσεως, χωρὶς νὰ ζητήσητε ἑρμηνείαν τοῦ συνόλου τούτων. Τὸ ἀμυλόπνευμα ἢ οἱ ἀτμοὶ αὐτοῦ καίονται, τὸ δὲ βαρὺ καὶ σκιερὸν ἄμυλον μεταβάλλεται οὕτω εἰς φλόγα, φωτίζουσαν καὶ θερμαίνουσαν. Ἦ τὸ ἄμυλον τὸ σταθμητὸν μετετράπη ὅλον εἰς ἀστάθμητον. Ἐκπλήσσεσθε; Ἀλλὰ δικαίως.

Ἔχετε τὸ ἄμυλον. Ζυγίσατε αὐτό. Ἔχετε βάρος. Δύνασθε ἄλλως τε νὰ λάβητε ἀρκετὰ χιλιόγραμμα. Σᾶς ἐπιτρέπω νὰ λάβητε ὅλον τὸ ἄμυλον τῆς γῆς. Μετατρέψατέ το εἰς σάκχαρον, ὅπερ ζυμούμενον θέλει γίνει ἀμυλόπνευμα. Δώσατε τήν μικρὰν αἰτίαν καὶ ἰδοῦ ἡ ἀπέραντος αὐτὴ ποσότης ἤλλαξεν.

Τὸ ἀμυλόπνευμα μετετράπη κυρίως εἰς φῶς καὶ εἰς θερμότητα, ἀβαρῆ ρευστά, ὡς ἐν ὅλῃ τῇ ἀσχαλούσῃ σοφίᾳ σας δικαίως τὰ ὠνομάσατε.

Ψεύδομαι; Ἀλλὰ τὰς γνώσεις σας ἐπικαλοῦμαι. Ἀλλ’ ἀπόλλυται οὕτω τὸ ἀμυλόπνευμα;

Ὄχι, σᾶς λέγω. Οὐδὲν ἀπόλλυται ἐν τῇ Δημιουργίᾳ. **Τὸ ἀπόλλυσθαι ἢ θνήσκειν, λέξεις κεναί, δηλοῦσαι μόνον ἀλλαγὴν καὶ μεταμόρφωσιν.**

Ἰδοῦ παρουσιάζεται ὡς θερμότης -φῶς καὶ ὀλίγος ἀέριος ὑδρατμός. Ἀλλὰ τὶ εἶναι ὁ ὑδρατμός; Ὀξυγόνον, λέγετε, καὶ ὑδρογόνον, ἀμφότερα ἀέρια, διεισδύοντα οὐ μόνον εἰς συνεκτικότητα τοίχων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλαχίστως πορώδη.

Οὕτω δέ, ἐν παρόδῳ λαλῶ, τὸ στερεὸν ἄμυλον ἐκ τοῦ περικεκλεισμένου αὐτοῦ χώρου ἐχάθη φαινομενικῶς, ὑποστὰν κυρίως ἀλλαγήν. Τὸ στερεὸν ἀπέδωσεν ἀέρια, ὀξυγόνον, ὑδρογόνον καὶ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος, ἀλλὰ κυρίως ποσότητα φωτὸς καὶ θερμότητος.

Ἀλλ’ εἰ οὐκ ἔχει οὕτω, λέγω τῷ εὑρίσκοντι ἀτέλειαν:

Τὶ εἶναι φλόξ; Θὰ τρέξῃ εἰς τὸν ἀνύπαρκτον προμαχῶνα ἁπαντῶν μοι **«Φαινόμενον».**

Ἀλλά, σοφέ μου, **τὸ φαινόμενον θέλει αἴτιον, τὸ δὲ αἴτιον πρέπει νὰ ἔχῃ ἐνέργειαν.** Δεῖξον μοι τὸ αἴτιον, τι δὲ ἐνέργεια; Λανθάνουσαι δυνάμεις. - Ἀλλὰ καὶ τὶ δύναμις; Ἰδιότης; Ἰδιότης δὲ τί; Χεὶρ φαινομένου, ἄρα φαινόμενον.

Ἀλλὰ λέγω στρέφεις εἰς τὰ ἴδια. Ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ φαινομένου καταλήγεις εἰς τὸ φαινόμενον. Δυσανασχετεῖς, Ἀθυμεῖς καὶ ἀσχάλλεις; Σὲ πραΰνω βεβαιῶν σε, ὅτι τοῦτο ἴδιον τῆς ἀτελείας σου.

Τὶ δὲ θερμότης; Κίνησις.

Τὶ δὲ κίνησις; Θερμότης.

Ἄρα ἓν κίνησις καὶ θερμότης. Ἀλλὰ καὶ διάφορα εἶναι. Ἑκάστη διαφόρους παρουσιάζει ἐκφάνσεις, διάφορα γεννᾶ συναισθήματα.

Καὶ ἐρωτῶ; **Πῶς τὰ διάφορα εἶναι καὶ τὰ αὐτὰ;** Τὶ σιωπᾶς; Ἐπανατρέχω εἰς τ' ἀνωτέρω.

Τίνα εἶναι τὰ προκαλοῦντα τὴν θερμότητα καὶ τὸ φῶς, εἰ μῆ τὰ ἀέρια, ἅτινα εἶναι τὸ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος, ὀξυγόνον καὶ ὑδρογόνον;

Πάντα ταῦτα στοιχεῖα καιόμενα, μετατρεπόμενα εἰς ἀβαρῆ -φῶς καὶ θερμότητα- φλόγα.

Ἀβαρῆ ὄντα ἤδη εἶναι καὶ σταθμητά, καθότι μετὰ τὴν πρόκλησιν τοῦ φαινομένου ἀποδίδονται καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ -ὑδρατμοὺς (ὀξυγόνον καὶ ὑδρογόνον) καὶ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος (ἄνθραξ καὶ ὀξυγόνον).

Κατὰ ταῦτα: **Ἡ θερμότης καὶ κίνησις. Τὸ σταθμητὸν-ἀστάθμητον καὶ το βαρὺ ἀβαρές.Δηλαδή τὰ αὐτὰ εἶναι ἅμα καὶ τὰ ἕτερα, τὰ δὲ ἕτερα εἶναι καὶ τὰ αὐτά.**

Ἀλλὰ ποῦ ἡ σοφία σας, ποῦ οἱ συλλογισμοί σας;

Τὸ αὐτό, κατὰ τὴν λογικήν σας, δὲν εἶναι ἅμα καὶ ἄλλο, τοῦτο δὲ τὸ ἄλλο δὲν εἶναι ἄλλο. Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο, αὐτὸ δὲ τὸ ἄλλο δὲν εἶναι ἄλλο, συνεπῶς αὐτὸ τὸ αὐτό, τὸ μὴ ὂν ἄλλο, ὅπερ δὲν εἶναι αὐτὸ ἄλλο, ἐνῷ τὸ αὐτὸ εἶναι ἄλλο. Ἄλλο δὲ ὄν, εἶναι ἅμα καὶ τὸ αὐτό.

Τὸ ἓν αὐτό, ἀνόμιον τοῦ ἄλλου, ὅπερ ἄλλο, ἀνόμιον τοῦ ἄλλου. Ἄρα τό τε αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἄλλου εἶναι ἀνόμοια.

Ὥστε τὸ πρῶτον ἀνόμοιον τοῦ δευτέρου, ὅπερ δεύτερον ἀνόμοιον τοῦ τρίτου. Ὥστε τό τε πρῶτον

καί δεύτερον ὡς καὶ τὸ τρίτον ἀνόμοια. Κοινή αὐτῶν ἰδιότης τὸ ἀνόμοιον. Εἰς τὴν ἀνομοιότητα δὲ ἴσα καθότι ἀνόμοια. Ἡ ποσότης δὲ τῆς ἀνομοιότητος, ἡ αὐτὴ πάντοτε.

Οὕτω μία πάντοτε ἡ ποσότης τῆς Ἀληθείας, ἡ δὲ Ἀλήθεια μία.

Οὕτω πάντοτε ἡ αὐτὴ ἀνομοιότης, καθότι τὸ ἀνόμοιον πάντοτε ἡ αὐτὴ ἔννοια.

Ἡ ἀνομοιότης λοιπὸν μία καὶ ἴση πάντοτε.

Τὸ ἀνόμοιον μὲ τι ἄλλο εἶναι πάντοτε ἀνόμοιον. Διότι, ἐὰν κατά τι δὲν εἶναι ἀνόμοιον, εἶναι ὅμοιον.

Εἰς τὰ ἀνόμοια κατὰ ταῦτα ἡ ἀνομοιότης ἴση.

Εἴχομεν ἀνωτέρω ἀνόμοια τρία. Τὸ αὐτὸ ἀνόμοιον τοῦ ἄλλου, ὅπερ πάλιν ἀνόμοιον τοῦ ἄλλου αὐτό. Τὸ πρῶτον αὐτὸ εἰς ἀνομοιότητα ἴσον τῷ δευτέρῳ ἄλλῳ, ὅπερ δεύτερον εἰς ἀνομοιότητα ἴσον τῷ τρίτῳ, τὸ ἄλλο τοῦ ἄλλου.

Καὶ ἤδη ἐπικαλοῦμαι ἀξίωμα τῆς σκέψεώς σας. **«Τὰ τρίτῳ τινὶ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα».**

Ὅτε σαφῶς καταδείκνυται πλέον, **ὅτι τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ ἄλλο.**

Ἡ κίνησις θερμότης καὶ ἡ θερμότης κίνησις.

Πόσον σκοτεινά, ἀλλὰ καὶ καθαρώτατα ὁμιλῶ. Πόσον γριφωδῶς, ἀλλὰ καὶ μετὰ σαφηνείας. Πόσον στενῶς, ἀλλὰ καὶ εὐρέως.

Τρωτὸν εὑρίσκεις; Ἀνάφερε τοῦτο.

Σκοτεινόν, φώτισον. Φωτεινόν, ἀμαύρωσον. Δύνασαι;

Ἐπικαλοῦ τοὺς σοφοὺς τῆς λογικῆς, ἀλλὰ φοβοῦμαι, μήπως τοὺς εὕρῃς γυμνοὺς καὶ παραλόγους.

Τὸ εἶναι τι, εἶναι καὶ μή εἶναι τι;

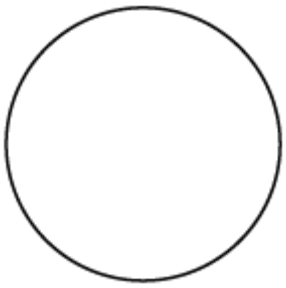
Ἐρωτῶ. Τὸ «εἶναι», ὡς ὄν ἔσχεν ἀρχήν. Ἵνα δὲ ἀποβῇ «μὴ εἶναι», θὰ ἔχει τέλος.

Ἀλλ’ ἐρωτῶ. Ποῦ ἡ ἀρχή; Ἄλλοτε εἶπον σοι, ἐκεῖ ἔνθα καὶ τὸ τέλος.

Ποῦ δὲ τὸ τέλος; Ἐκεῖ, ἔνθα καὶ ἡ ἀρχή.

Ὥστε Ἕνα Ἀρχὴ καὶ Τέλος;

Ταῦτα δηλοῦν ὑμῖν σαφῶς τὸ σύμβολον τοῦ κύκλου.

Ἀρχή καὶ τέλος αὐτῷ ποῦ; Ἐκεῖ, ἔνθα ἡ ἀρχή, ἐκεῖ καὶ τὸ τέλος. Καὶ ἐκεῖ, ἔνθα τὸ τέλος, ἐκεῖ καὶ ἡ ἀρχή. Πᾶν σημεῖον ἀρχή, ἀλλ’ αὐτὸ καὶ τέλος.

Ἀλλὰ κινούμενον ἐν τῷ αὐτῷ κύκλῳ, κύκλῳ πάντοτε μένοντι,ἀλλὰ **ἐκτείνοντι τὴν Ἀκτῖνα εἰς τὸ Ἄπειρον, πάλιν μένομεν ἄνευ Ἀρχῆς καὶ Τέλους.**

Ἀλλ’ ἐάν που εἴπομεν ἐδῶ ἡ ἀρχή, ἐκεῖ τὸ τέλος. Ἄπειρος ὅθεν ἡ Ἀρχή, Ἄπειρον καὶ τὸ Τέλος. Σκοτεινοτάτη ἡ ἀρχή, ζοφῶδες τὸ τέλος.

Ὁ κύκλος ἔχει ἀρχὴν ἢ τέλος;

Ὤ, ἐννοεῖται, ὅτι εἶναι ἄνευ Ἀρχῆς καὶ Τέλους.

Ἄναρχος καὶ Ἀτελεύτητος.

Μέσα ὁρίζομεν καὶ διάμεσα. Ἄπειρον ἐπὶ Ἄπειρον δίδει Ἄπειρον. Ἄναρχον καὶ Ἀτελεύτητον. Τοῦτο Ἀρχὴ καὶ Τέλος Σοφίας, ὅπερ πάλιν Ἕν, ὅπερ Ἄπειρον.

Ὁ θέλων νοεῖν, νοείτω. Δυσνόητα ὑμῖν λελάληκα, ἀλλὰ προσιτά.

Καὶ ἰδοῦ, μεταχειριζόμενος δι' ὑμᾶς εὐκόλως ἀφομοιουμένας ἐννοίας, σᾶς ἔδωσα τὰ στοιχεῖα, ἵνα παρακατιῶντες μὲ ἐννοήσητε. Δὲν ξενίζουν τοῦ θέματος ταῦτα. Εἶναι τὰ βάθρα δι' ὑμᾶς.

Καὶ ἤδη ἰδοῦ ὁ Πέτρος.

Καὶ εἶπον ὑμῖν ταῦτα, **ὅπως σᾶς ἀνοίξω τὰς πύλας,** δι' ὧν θέλετε εἰσέλθει εἰς τὸν κόσμον τῶν μυστηριωδῶν λειτουργιῶν, αἵτινες συμβαίνουν εἰς τὸν ψυχικόν σας κόσμον καὶ ὅπως γνωρίσητε τὸν τρόπον, καθ' ὃν **ἐργαζόμενοι θέλετε εὕρει τὰς κλείδας ταύτας τοῦ Ἀπορρήτου συνόλου τῶν Πνευματικῶν Νόμων,** οἵτινες παρουσιάζουσι τὴν ἀπειρίαν ἐκείνην τῶν ἀνεξηγήτων εἰσέτι πνευματικῶν φαινομένων.

Θὰ προσπαθήσω καὶ θὰ τὸ κατορθώσω νὰ σᾶς δώσω στοιχεῖα, δι' ὧν ἡ κατανόησις τῶν Ὑπερτάτων ἐκείνων νόμων γίνεται δυνατή.

Μικρὰ μόνη τούτων προαίσθησις καὶ ἔστω ἐν ἐλαχίστῳ κατανόησις, θέλει σᾶς φέρει ἀπὸ ἰλίγγου εἰς ἴλιγγον. Θ' ἀρχίσητε τότε μὲ τὴν ἀλαζόνα σκέψιν σας νὰ δίδητε ἐξηγήσεις εἰς τὰ ὑψηλὰ ταῦτα τοῦ πνεύματος φαινόμενα, ὅτε μετὰ ἔτη πολλὰ ἰδικά σας μία γενεὰ θέλει ἀναφωνήσει:

«Ὤ... αὐτὸ ἦτο ὅλον... Πόσον ἀφελεῖς ἦσαν οἱ προϋπάρξαντες ἡμῶν...»

Αἱ ἐξηγήσεις σας σήμερον περὶ τὰ πνευματικὰ ὁμοιάζουν μὲ τὰς ἐξηγήσεις περὶ κεραυνοῦ τῶν πατέρων σας. Ἐδέησε νὰ παρέλθουν αἰῶνες, ἵνα, ἀνακαλυπτομένης τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, δοθῇ ἐξήγησις εἰς τὸ φαινόμενον τοῦ κεραυνοῦ.

Ἀλλὰ θὰ εἴπητε. Ὥστε καὶ ἡμεῖς οἱ περὶ τὰ πνευματικὰ ἀσχολούμενοι σήμερον τόσον πλανώμεθα;

Ἀλλὰ θὰ εἴπω ὑμῖν τοῦτο καὶ μόνον. Καὶ καθ’ ἣν ἐποχὴν ὁ κεραυνὸς καὶ τὰ κατὰ τοῦτον ἠγνοοῦντο, ποῦ ὠφείλοντο, ὁ κεραυνὸς δὲν ὑπῆρχεν; Δὲν ἐλειτούργει καὶ ἔδρα ὁμοίως; Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν ἐξεδηλοῦτο, ὑφ’ ἃς συνθήκας καὶ νῦν, ὅτε ἀρκετά ἀκριβῶς τὰ κατ’ αὐτὸν ἐγνώσθησαν;

Ἡ κατανόησις λοιπὸν ἀρχῶν τινων τοῦ συνόλου τῶν Ἀδιασαλεύτων καὶ Ἀπείρων ἅμα Πνευματικῶν Νόμων θέλει σᾶς εἰσαγάγει εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐξηγήσεως πολλῶν σκοτεινῶν. Ἡ δὲ περαιτέρω ἔρευνα αὐτῶν θέλει ἐμπεδώσει ἀρχὰς γενικάς, ἐν αἷς συμβάλλουν, οἵ τε φυσικοὶ καὶ πνευματικοί, καὶ ἐξ ὧν, ὡς ἀπὸ ἀφετηρίας, προχωροῦν ἑκάτεροι διχαζόμενοι καὶ ἐξακολουθοῦντες εἰς ἀντίθετα ἄπειρα.